

Inside Out

Cirkus Cirkör / Mia Winge 2008-08-27

Inside Out

Ämne

Idag är många människor rädda och stressade. Det finns ofta liten kontakt mellan det kontrollerade och rationella tänkandet och det underbetrodna känslolivet - att visa känslor är att visa sig svag. Samtidigt undergräver vi vårt förnuft och våra instinkter genom att lita alltför mycket på rekommendationer, lagar, förordningar, experter och tidningarnas löpsedlar. Vi rusar blint på i en allt högre takt - rädda för att stanna upp och känna efter, rädda för att falla när vi inte har något att falla tillbaka på. Ju mer kontroll vi försöker få, desto mindre känns det som vi har. För mycket trygghet förlamar och leder bara till längtan efter ännu mer trygghet. Vi använder cykelhjälm, äter inte chips och köttfärs, gör allt för att våra barn ska vara lyckade och lyckliga, vi skapar mer och mer säkerhet och trygghet men blir otryggare och otryggare. Vi sitter fast i något David Eberhard kallar trygghetsnarkomani.

Cirkusen erbjuder en väg ut ur detta. Det handlar om balans - balans som i rörelse över hela spektrat, inte ett försök att stanna i mittpunkten. Att lyssna och känna lika mycket inåt som utåt, såväl fysiskt som psykologiskt och andligt. Att inte vara rädd för att vara rädd. Att våga visa tillit - ensam är inte starkast. Att ta risker och våga tro att det går.

Älskar vi och tror på oss själva, kan också andra älska och tro på oss - och vi dem.

Karaktärerna

Vännerna från den grå världen

De har båda två fel definition på vad lycka och lyckad är. De har varsitt ideal och når aldrig riktigt dit. Vi har en som känner för mycket och en som nedvärderar känslor och gömmer sig bakom logiken. I det yttre är de perfekta - defekterna sitter på insidan. De är båda för entydiga, för mycket av en sak - i obalans. Eftersom deras inre är fyllda av rädsla (inte minst rädsla för att inte vara perfekta, för att inte passa in), stänger de in sig bakom fasader. De ser varandra inte, är alldeles för självupptagna. De lever inte.

Anna - Saga Dorph

Saga är en duktig flicka, hon gör allt för att inte misslyckas och för att dölja att hon känner sig just misslyckad: känslan av att vara ingenting. Hennes största rädsla är att göra bort sig, att bli en clown. Hon gör allt för att alla andra påstår att det är vad hon vill göra, hon är full av nedtryckta känslor och självkritik. På ytan är allt bra - men det är livsfarligt att ens börja skrapa lite på den. Hon har också massor av hål i sig som hon försöker fylla: med mat, arbete, kunskap, kärlek, bekräftelse, osv - istället för att se dem som tillgångar. Särskilt stort är hålet där hennes hjärta borde sitta: hon kan inte hantera känslor, utan upplever lika mycket ångest och panik som medkänsla. Hon har hjärtat på utsidan - efter mötet med cirkusen har hon det bokstavligen talat. Det får bara fler och fler tårnar. Hon försöker gömma det och ibland gömma sig i det - men att få det att landa i henne kan hon inte. Hon slår på sig själv.

Hennes linje är huvudlinjen: berättelsen om vikten av att hitta en inre balans och trygghet. Att se att hon kämpar för att dölja sina misslyckanden istället för att acceptera dem och tycka att de är toppen! Vilket hon så småningom också gör, framför allt via nycklarna eller insikterna hon får av Julia P. Hon tror nu på sig själv, är redo att erkänna sin inre clown och kan stoppa in hjärtat där det hör hemma.

Jay - Tom Ekholm

Tom är kontrollfreak, perfektionist, en logiker. Han är alltid i tid, söker alltid efter logiska svar, ser inga möjligheter bland det som verkar omöjligt, vägrar acceptera att det finns sådant som inte går att förklara. Han vill ha ordning (något som också avspeglas i hans yttre) och är rädd för kaos, det oförklarliga, det okända. Känslor tillhör oftast detta område. Möjligen har han vissa fobier, som t.ex. för bakterier (tänk Nicholson i "Livet från den ljusa sidan"). Mötet med cirkusfolket blir en källa till frustration för honom, men också en ögonöppnare - motstridigt övertygas han av Julia P om

att det finns magi i tillvaron. Han tvingas öppna upp för det oförklarliga och släppa lite på kontrollen. Och tillsammans med den galna konstruktören Bellefield lyckas han bättre än han någonsin gjort - han får Bellefields misslyckade konstruktioner att fungera. Tom står för hjärna utan gnista, Bellefield för gnista utan hjärna - tillsammans är de "the perfect match".

Cirkusfolket

De är freaks, inte särskilt vackra eller perfekta i samhällets ögon - men trots sina defekter har de den inre trygghet som de grå saknar. De försöker inte vara något de inte är, utan är nu: i sig själva och i världen. Inte rädsla för att vara rädda. De är som en familj, med komplicerade släktband - med eller utan blodsäktighet. Även om jargongen ibland är ganska hård, finns en värme och sammanhållning i gruppen - de är inte rädda för att visa sina känslor. Estetiken är som en cirkus/freak show från början av 1900-talet. Lite sepia, rampljus, osv.

Siri - Julia P

En puckelryggad pensionerad lindansare. Hon är uråldrig och ålderslös, och hon gör numera det som hon själv vill - bor i en bur och växlar mellan olika åldrar och personligheter: barnet, åldringen, djuret, den galne narren och divan, t.ex., när det passar henne. Hon pratar sällan, mest konstiga ljud. Men plötsligt kan det komma långa monologer eller ett sångnummer. Julia P har dessutom magiska gåvor: hon ser människorna som de är och kan styra deras öden dit de borde gå. En vägvisare, som Dantes Vergilius, en hjälp på vägen som inte alltid är uppenbar. Hon kan också trolla bort och fram, in och ut folk och sig själv. Hennes visdom är hämtad ur ett långt cirkusliv. Men samtidigt har hon en bitter sida. Hon har svårt att se Sagas blomstring och Carolinas ungdom utan att önska att hon själv hade möjlighet att göra om sitt eget liv. Med sina synska gåvor vet hon att hon inte har långt kvar att leva - att hjälpa vännerna och framför allt Saga är hennes sista "uppdrag". Så snart hon får syn på Saga vet hon att så snart hon hjälpt Saga att bli hel så ska hon dö - vetskapen är inte enkel: för varje steg Saga tar mot helhet, krymper Julia P.

Fefe - Bellefield

Den demoniske cirkusdirektören, som ställer frågor exempelvis var sitter själen och som förevisar kroppar. Han är albino. Som artist är han en inspirerad och smått galen konstruktör med kroppen som en av konstruktionsbitarna. Han har stora ambitioner, vill uppfinna sådant som förflyttar folk. Där Tom har hjärnan har han den gudomliga gnistan. Hans devis är: allt är möjligt. Att misslyckas är att lyckas. Han kastar sig in

och ut i saker för att se vad som händer - tänker han gör han det efteråt..

Sanna - Carolina

Carolina är född på cirkusen och är numera trapetsartist tillsammans med sin mor Ivana. Hon har också provat på att vara eldslukare och är bränd över kroppen efter tidigt misslyckat försök. Hon bryr sig inte så mycket om vad andra tycker utan gör det hon känner. Hon står för vad hon vill ha, är den oåtkomliga som öppnar upp, den coola. Carolina lever i ett inte helt okomplicerat symbios-förhållande med sin mor, men gör ibland sådant som hon egentligen inte får eller borde - hon följer sina egna regler i sin egen värld..

Miku - Ivana

Trapetsartist och stark kvinna (i ordets alla bemärkelser). Eventuellt tatuerad över kroppen. Hon är Carolinas mor, och som en mor till hela sällskapet, hon "driver företaget" och ser till att de sköter sig. Ofta en vänlig gest, en klapp på kinden - men lika nära till ordentlig åthutning. Särskilt Carolina har hon ett öga på.

Andreas - Charlie Claude

Han är akrobat, en naturbegåvning och det senaste tillskottet i cirkusen - det var bara knappt två månader sedan de plockade upp honom. Han är därför mån om att visa att han har rätt att vara där och arbetar hårdare än någon annan. Är egentligen rädd för allting på hjul, för cirklar (bilar, cyklar, ringar), men drömmer om att bli cykelartist. Annars är han en outsider som föraktar svaghet och har byggt upp bilden av sig själv som stark, okänslig och oåtkomlig. Han försöker därför hålla sig på avstånd från allt som skulle kunna tänkas beröra honom. Har ett häftigt temperament och kan bli som ett vilddjur ifall någon provocerar honom. Carolina har vänt upp och ned på hans liv, hon är den första han stött på som genom sitt orädda, aningens framfusiga och självklara sätt får honom att öppna sig. Han är beredd att göra allt för henne, förödmjuka sig för att få henne. Plötsligt har han något i sitt liv som betyder något mer än för stunden.

Irya - Irina , sångerska och långa damen med stora munnen.

Erik - Michail, slagverkare, har fyra armar.

Pange - Nikita, basist, är halvt man, halvt kvinna.

Ludvig - Nikolaj, klaviatur mm, har vattenskalle.

David - Li Yin, gitarrist, asiatisk utstyrsel.

Före föreställningen

Ute i foajén innan publiken släpps in i spelrummet finns en utställning som etablerar den grå världen: om cirkus, kroppen, tillståndet i samhället. Rädslan, idealen, osv. som genomsyrar allt. Bilder, varningstexter, kanske löpsedlar...? Presentation av karaktärerna?

AKT IScen 1 Cirkusen pågår - De två vännerna dras in

När publiken kommer in i tältet håller cirkusen på att förbereda föreställningen. **Bellefield** cyklar i gång ljusslingorna i taket. Musiken från ett positiv hörs. Estetik som cirkus/freak show från 1900-talets början, sepia, mystik...

Bland de sista i publiken kommer **Tom** och **Saga** in - de känner inte varandra, men är båda lika stressade och söker sina platser. Saga släpar på en stor och dyr handväska. (**Julia P** visar dem till sina platser genom en lång och onödig väg mellan stolsrader och får publiken att resa och flytta på sig, byta platser osv. Skapar kaos helt enkelt. Saga och Tom är uppenbart besvärade av uppmärksamheten. Till slut placerar hon dem i varsin stol.)

Scen 2 Föreställningen börjar.

Bellefield försöker hela tiden hålla igång ljuset på scenen genom olika cykelkonstruktioner - men det är svårt att hålla igång ljuset samtidigt som han ska presentera cirkusen. Han tar upp Tom på scenen som får hjälpa till med cyklandet. Han frågar ut Tom.

BELLEFIELD

Vad heter du? Tom. Vad gör du annars? Kontrollant på Livsmedelsverket. Det låter verkligen magiskt... Nu får du kontrollera att ljuset fungerar ordentligt. Mina damer och herrar, en applåd för kontrollanten Tom!

Nu äntligen, mina damer och herrar! Välkomna! Mitt namn är Bellefield Kronkenschlein och jag är direktör för detta kringresande spektakel.

(Blixt från Toms kamera. Bellefield krossar den.)

Inga blixtrande kameror! Det ni ser här är bara för era ögon - om ni vågar hålla dem öppna!

Låt mig nu presentera vår underbart missbildade orkester! På trummor, den lyckligt muterade Michail- och se upp mina damer, han har fyra händer! Den skönsjungande jättekvinnan Irina! Jag har sett henne hoppa hopprep med sina egna stämband. På bas, den mest splittrade människan i världen: Nikita! Han... hon har fyra barn med sig själv! På klaviatur, den smartaste mannen i det kända universum: Nikolaj! Han har en matematisk formel för att räkna ut vad just DU tänker. Och på gitarr, ända från bortersta Asien: Li Yin! Hans fingrar är så snabba att jag aldrig har sett dem.

Och här kommer kvällens artister: den vackraste och starkaste kvinnan i världen och hennes underbara dotter - Ivana och Carolina!

(Ivana och Carolina in. Ivana böjer en "järnstång")

Här är det senaste tillskottet i vår familj, rakt ifrån den skitiga rännstenen, den snabbfotade Charlie Claude! Hans mamma måste ha varit en känguru.

(Charlie Claude gör en volt över Ivana och Carolina. En övertäckt bur rullas in till scenens mitt.)

BELLEFIELD forts.

Sist, minst och äldst... Att hon fortfarande lever är bara det ett mysterium. En gång världens främsta lindansös! Julia P!

(När han drar undan tyget finns ingen där. Sen finns Julia P där, han öppnar buren för henne samtidigt som han ropar.)

Mina damer och herrar: Låt föreställningen börja!!!

En föreställning i superspeed drar igång. Alla gör allt som i gammal trasig familjevarieté fylld av tacky traditionella cirkus- och sideshowtricks.

Ev. cirkelnummer: golvring, luftring, osv.

1. Ivana med rockring och Carolina går på röd boll.
2. Julia P gör entré med Charlie Claude och Bellefield, går på lina mellan dem.
3. Charlie Claude dresseras av Ivana, hoppar genom rockringen.
4. Bellefield och Carolina lyfter in trolleritrumman. Julia P steppar på den. Bellefield lyfter bort Julia P.
5. Ivana och Carolina gör trolleritrumman, övriga assisterar (Julia P steppar med locket i händerna).
- 5b. Bellefield och Charlie Claude parakro. Julia P kommer förbi med sin häst.
6. Trolleritrummans final, den bärs sen bort. Julia P flyger med sin häst, Ivana i mitten - övriga jagas. APPLÅDTACK - Julia P stapplar fram och "dör"...

(Ev. Julia P placeras i låda som övriga genomborrar med spjut. Tricket "misslyckas" och Julia P "dör".)

BELLEFIELD

Allt kan... hända... Mina damer och herrar, det är ingen fara, allt är precis som det ska! Det här är cirkus och allt kan hända. Låt mig ta tillfället i akt och visa er någonting. (Hämta båren! Carolina, stolarna!) Jag har här framför mig kroppen av en död människa... Hon rör sig inte, hon andas inte, huden är egendomligt blek.

(Övriga bär under bort Julia P till stolarna på en bår. De står sen där som vid en begravning. Ljuset, som svajat under hela föreställningen, börjar spraka och fladdra innan det slocknar helt och ett "mystiskt" underljus tänds. Den kaotiska stämningen bryts totalt.)

BELLEFIELD forts.

Men. Hur vet ni att hon verkligen är död? Hjärtat slår inte, säger kanske någon. Jag har träffat gott om hjärtlösa kvinnor i mitt liv, som ändå kallats levande...

(Erik trummar till för att visa att det var ett skämt)

BELLEFIELD forts.

Vad är det att vara levande och vad är det att vara död? Det kanske är en konstig fråga, men är det inte så att vi blir allt räddare för döden? Vi gör allt för att undvika eller åtminstone skjuta upp detta oundvikliga.

(Följande text mer improvisatorisk, samtal med publiken:)

Det finns faror överallt: **tungkyssar**, gå på **fotbollsmatcher**, **sova för mycket**, **sova för lite**, cykla, **köpa tomater odlade i växthus**... Har du köpt tomater någon gång? Bara tanken gör att du börjar svettas eller hur? Du får panik av all stress, du slutar lyssna inåt, på dig själv

(Han går nu bak till de övriga.)

- du blir förlamad och slutar leva, fast du lever.

(Gemensamt drar de bort båren under tystnad.)

Slutar vi leva? Kanske håller vi som hon på att förvandlas till blott skuggor av människor, till svävande andeväsen...

Bellefield drar undan den ena stolen - Julia P ser nu ut att sväva i luften.

Saga klarar inte av att höra mer, hon får mer och mer panik, måste till slut resa sig upp för att lämna salongen.

Bellefield tar in henne i sitt prat:

BELLEFIELD forts.

Jag behöver en frivillig ur publiken. Du där! Ja, du kvinnan i grått. Kom upp på scenen! Vad heter du? Saga. En applåd!

(Saga vill verkligen inte, men tvingar sig själv att gå upp på scenen. På väg bak pratar Bellefield med henne.)

Äter du tomater? Lever du för att du äter tomater eller äter du tomater för att du lever? Har du ett hjärta som slår i bröstet? Du kan inte svara på det? Aha! Hon kan inte svara på det, mina damer och herrar!

(Saga står som paralyserad. Bellefield låter henne dra en ring runt Julia P för att visa att hon inte hänger i trådar.)

Kan det vara så, Saga, att du slutat leva fast du inte är död..?

Bellefield backar omärkligt ut från scenen. Saga blir nu ensam med Julia Ps "lik". Plötsligt vänder Julia P upp huvudet och

tittar på Saga - hon ser hennes fladdrande hjärta och lyfter sin hand mot det. Saga tittar tillbaks ett ögonblick, men har alltmer känslan av att hjärtat håller på att tränga ut ur bröstet på henne. Hon backar i panik och försvinner ut genom bakfonden samtidigt som mellanridån går igen.

Scen 3 Saga möter Julia P.

Saga gör entré igen framför mellanridån - perspektivet är nu vänt så att det ser ut som om hon står utanför tältet. Hon är mitt i en ångestattack. Det känns mer än någonsin som om hjärtat håller på att pressas ut genom bröstet på henne.

Julia P kommer efter en stund ut till Saga. Hon närmar sig henne. Saga faller ihop i Julia Ps famn. Julia P trycker sin hand genom Sagas bröstorg - det är öppet rakt in! Sen trollar hon bak Saga, in i hennes kropp (bakom mellanridån).

Julia P inser att hennes sista levnadsdygn har påbörjats - hon känner igen alla tecknen. Hon ska bara göra Saga hel, sedan dö. Är hon redo?

Scen 4 Hjärtat, del 1 (kroppen och psyket).

Vi ser insidan av Sagas kropp. Där inne slår hjärtat oregelbundet (hjärtat är ett uppblåsbart moln) och andningen är hyperventilerande (detta ligger även på ljud). Hennes insida är täckt av psykisk ärrvävnad. Saga är liksom de röda blodkropparna först inuti hjärtat, men kommer ut ur det.

Saga slåss mot sitt hjärta, kastas utan styrsel mot det och för en ostyrlig kamp mot det. Andreas, Sanna och Jay är röda blodkroppar. Förvirrade kommer de ut och tittar på Saga.

Till slut slås hjärtat ut ur kroppen, genom hålet som Julia P upptäckte. För sent försöker Saga rädda det. De röda blodkropparna rör sig nu förvirrade runt med sina syreballonger.

Glimtar av krigshärer projiceras (Napoleon kontra virus-attacker).

Fefe och Miku kommer in från taket som vita blodkroppar, i en försvarsakrobatik. De upptäcker Saga. De röda och vita blodkropparna kommunicerar med varandra och börjar sedan attackera Saga (med akrobatik) - hon hör inte hemma i sin kropp.

Projektioner av blodflöde/blodkroppar.

Blodkropparna omringar till slut Saga och kastar ut henne genom hålet efter hjärtat. Sedan sätter de gemensamt igång reservpumpen. Mellanridån går igen.

Det är en på det hela taget ganska obehaglig scen, men med "slapstick-komik", där Saga inte har någon som helst kontroll.

Scen 5 Middagsförberedelser

Tillbaka i verkligheten: Saga framför tältduken igen. Hon inser plötsligt att hon fortfarande har hjärtat synligt utanför kroppen. Försöker hon pressa in det? Svälja det? Men det går inte - hålet Julia P visade henne går inte att komma åt längre!

Julia P är där. Hon sitter i sin bur och sticker med ett nystan som är snarlikt Sagas hjärta. När Saga närmar sig henne, vänder hon henne ryggen.

Vi hör applåderna efter slutnumret. Artisterna och musikerna kommer ut på baksidan ett ögonblick för att strax därpå gå in till applådtacket. Tom kommer ut tillsammans med dem, han hinner skaka hand och tacka innan artisterna försvinner in i tältet igen.

Saga försöker få ordning på och gömma hjärtat - se "normal" ut. Men det är tydligt att hon inte mår bra, så Tom placerar henne på en stol. Saga inser att Tom inte ser hennes hjärta - istället för att gömma det, försöker hon nu under ett tag få någon att se det.

Julia P kommer bak, lockar till sig Tom (retar honom med små trolleritrick och illusioner.) Artisterna kommer bak, bär fram stolar och bord, samtidigt som de hänger upp blöta scenkostymer, tar en cigarett, pustar ut, skrotar runt i sina respektive rutiner. (Alla i träskor och morgonrock eller jacka utanpå scenkostymerna.) Musikerna tar av sig sina scenpersonligheter.

Tom får hela tiden små uppgifter som hindrar honom från att gå. Saga försöker få någon annan att se hennes hjärta. Undan för undan dras de in i cirkusfolkets middag..

Scen 6 Nattvarden

En helt normal middag med cirkusartister... Kaos och lek. (Julia P håller sig i sin bur.)

Alla tar varsin stol för att sätta sig - Ivana är den som sätter sig först (hennes status visas bl.a. genom att alla reser sig när hon reser sig, osv.), sedan alla andra, även Tom - han bara inkluderas i sällskapet. Till slut finns bara en plats kvar: den i mitten. Saga blir placerad där av Bellefield. Så småningom stelnar alla till under ett par sekunder i bilden Nattvarden.

Saga känner sig bortkommen, men hon måste få kontakt med Julia P för att få in hjärtat i kroppen igen. Saga försöker anpassa sig, vara till lags och "hänga med", men klantar gång på gång till det. Clownnäsor hostas upp, kommer upp ur väskan, osv, och hjärtat lever sitt eget liv, kommer i kläm, studsar runt...

Julia P hamnar så småningom under bordet och äter rester och betar sig märkligt med låg status.

"Hela havet stormar". Erik/Michail sätter igång och trummar på bordet, går sen och sätter sig med bandet. Bellefield sätter igång med sina olika stoltrick. Under varje omgång utför artisterna akrobatik runt och på bordet.

Bellefields torn av stolar. Bellefield kommer sen igång med ett bygge av stolar och går helt in i sitt experiment. Han drar in Erik och får honom att kompa honom. De andra tittar och klappar. Tornet blir högre och högre, till slut balanserar han på fem stolar ovanpå bordet.

Därefter stannar Saga framför bordet, medan Ivana bryter ner alla i armbrytning på en snabb rad så att de flyger åt alla håll.

Scen 7 Musikal och misslyckandeskräck

Julia P börjar prata för sig själv under bordet och spelar upp ett litet spel med osynliga motspelare. Efterhand tar hon fokus från de andra och hon börjar spela upp sin lindansdebut, berättar om den på cirkusspråk för Saga som ensam står framför bordet. Det börjar med att Julia P inte vill komma fram från bakom bordsduken.

JULIA P

Nej, nej, jag vill inte, jag kan inte...

ERIK

Miss JULIA!

JULIA P

Nej, nej, jag är ju bara elva år, jag kan inte göra debut!

ERIK

Miss JULIA!

Andreas som Julia Ps tjeckiske tränare bär henne fram på golvet.

JULIA P

Min tjeckiske tränare bar in mig i manegen, mitt framför flera hundra okända ansikten. Jag såg linan däruppe. Men jag kunde inte gå dit. Hjärtat bultade, jag trodde jag skulle dö. Så hörde jag den polska orkestern börja spela. Jag började göra "compliments", som jag sett de andra kvinnorna göra, de ryska... de polska... de italienska... Jag höll på i säkert fem minuter. Sen kom min tränare igen.

(Andreas bär Julia P upp på bordet.)

Det svåraste var det första steget...

Julia P går på flaskor på bordet. Efter sista flaskan faller hon ned i Andreas famn: musikalnummer där Julia P är den prima ballerina hon en gång var. Alla spelar med och kan sina roller. Även de två grå dras in.

Musikalscenen slutar med att Julia P återigen går på bordet och faller. När hon vaknar upp har drömmen övergått i nutid - Ivana dansar med Bellefield, emellanåt gör de i ordning inför natten, flyttar bord, stolar, osv. Carolina dansar med Charlie Claude, framför och bakom den genomskinliga mellanridån. Julia P passerar mellan paren bort till sin bur. Saga följer efter henne, men får ingen kontakt. Hon står sen ensam och betraktar de andra, med hjärtat i handen.

Tom sätter sig, ambivalent, borde gå hem och ska precis göra det när Julia P börjar dansa med ett skelett - och börjar kontrollera hans rörelser, så att han dansar på samma sätt som skelettet. Det övergår i att Julia P hittar på andra saker med Tom.

Carolina och Charlie Claudes dans blir mer och mer parakro. Saga fascineras av förälskelsen mellan Carolina och Charlie Claude. Hon följer nästan omedvetet efter dem, dras in i deras lek. Det slutar med att Charlie Claude lyfter upp Carolina i ringen, hon gör ett solo i den.

Mer drömligt: ringsekvensen övergår i ringspegel (mim), Saga och Carolina speglar sig i varandra. Först går Saga upp i Carolina, gör som hon, fascinerad. Sedan "vaknar" hon upp, gör en generad reaktion som Carolina i sin tur härmar, fler reaktioner, Carolina härmar alla. Saga får mer och mer panik. Saga skäms, känner att alla skrattar åt henne.

Allt som var festligt och roligt runt Saga blir nu en mardröm. Alla utom Saga försvinner bakom mellanridån, på den projiceras clownbilder av henne själv.

Saga byter frustrerat kläder.

Scen 8 Sagas vargtimme

Rester av festen. Alla sover där de hamnat.

(Fördjupningsscen i ett lugnare tempo.)

Saga kan inte sova. Känner sig ensam och känner hur det skaver. Solonummer i pålen. Ensam. I detta tillstånd mellan dröm och verklighet har hon inget hjärta som tynger henne.

Julia P ser allt från sin bur, som långsamt svävar in i taket. Hon fortsätter spela på sågen - ljuden följer Sagas rörelser. (Bandet börjar därefter spela "Without a Warning".) Buren närmar sig Saga och hon klättrar till slut över in i den, lägger sig med huvudet i Julia Ps knär och somnar. Buren sänker sig ner till golvet, Julia P lämnar Saga i buren och går.

Anna vaknar efter ett tag, ensam, inlåst i en bur. Hon har återigen hjärtat utanför sin kropp. Det är nu tyngre än någonsin.

PAUS

AKT 2Scen 9 Julia P försvinner

Saga sitter i buren med sitt hjärta, kommer inte ut.

Tom har äntligen fått tag i sin ytterrock och smyger förbi för att äntligen gå hem. Saga ropar åt honom, han hjälper henne att öppna buren och komma ut.

Julia P kommer in, hyschar på dem och går sen in i garderoben. Hon tecknar åt Tom att komma och stänger sen dörren efter sig. När Tom öppnar dörren är garderoben tom (illusion). Bandet börjar spela.

Tom glömmer bort att de var på väg därifrån - han måste hitta ett logiskt svar på vart och hur Julia P försvann. Saga hjälper Tom att söka. Saga har nu hjärtat hängande i en tråd runt foten och måste hela tiden parera och hålla koll så att hon inte trampar eller snubblar på det.

Julia P dyker upp flera gånger och försvinner sen åter in i garderoben. Efter ett tag börjar även andra ur cirkusen dyka upp i garderoben. Även Saga försvinner. Toms logik retas till vansinne, han är i sin värsta mardröm. Snart börjar Julia P dyka upp här och där - i form av bara delar av henne. Kroppsdelar projiceras på Tom. Radiostyrda kroppsdelar av henne åker förbi, hennes röst hörs från olika håll. Har bara delar av henne försvunnit? Är hon kvar när rösten eller en kroppsdela är där? (Hör ihop med frågan: är du dina kroppsdelar eller har du dem?)

JULIA P Voice-over (någon slags vers, t.ex.):
 Är jag här? Är jag där? Eller där? Eller här?
 Finns jag i min kropp eller är min kropp jag?
 Är jag min hand eller är min hand jag?
 Huvud, armar, fot och tå
 Allt finns här, men själen då?
 Är jag här? Är jag där? Eller där? Eller här?
 Du hör min röst, jag existerar,
 men själen min, är den i delar?
 Är jag här? Är jag där? Eller där? Eller här?

Tom blir mer och mer frustrerad, hans huvud känns mer än någonsin som om det håller på att sprängas. Går han utanför tältet? Julia P sätter en hjälm på hans huvud (kanske låtsas hon att den kommer att göra honom bra?), den har ett stort nät av lysande neuroner på sig som börjar lysa när Julia P kopplar in den. **Sen bjuder hon in Tom i garderoben.** Ljuset går ner på scenen och man ser hur neuronerna skickar elektricitet och slår gnistor i hjälmen innan det blir black.

Scen 10 Neuroner och synapsbanor

När Tom kommer ut ur garderoben igen och ljuset tänds är vi inne i hans hjärna. Normalt sett är den logiskt exakt formad, allt sitter fast i mönster: redan etablerade tankebanor som gör det svårt att tänka om – men kaoset han har varit med om har påverkat hjärnan: allting är kaos även där inne.

Scenen är täckt av neuroner och eventuellt projiceras en hjärna på bakfonden i början av scenen. Även ord projiceras: kaos, hjärnstam, hjärnbark, lek, kreativitet, höger hjärnhalva, vänster hjärnhalva, det limbiska systemet, centrum för viktlöshet, osv. Eventuellt hörs musik svagt, som genom Toms skallben.

Tom går omkring och fast han försöker återta ordningen blir det mer och mer trassel och oordning.

RÖST

Välkommen till din hjärna. Visste du att ett barn utvecklar 200 nya synapsbanor om dagen och en vuxen bara 2? Det enda som hindrar oss från att fortsätta utveckla lika många synapsbanor som barnen är vi själva, att vi fastnar i gamla tankebanor. Vi slutar leka! Lek och kreativitet är egentligen bara två ord för samma sak. Båda för in kaos i ordning, båda skapar oförutsebara idéer, båda destruerar och för med sig katastrofer, båda utvecklar genom att öppna slutna system, båda är utom räckhåll för logik, båda släcks av ett övermått av ordningstryck, båda har ett högt pris: planerade program håller inte...

Kanske spelar bandet ett intro som fastnar och börjar om från samma ställe hela tiden? "Connect and reconnect"

Andreas hoppar ner från taket i bungy och gör ett bungy-crescendo och tar med Tom så att han får känna på centrum för viktlöshet.

RÖST

Centrum för viktlöshet - enjoy!

När Tom släpper Andreas, flyger Andreas upp i taket igen och försvinner samtidigt som alla andra nervtrådar släpps ut från scenen. Men Tom släpps inte ut ur sin kropp.

RÖST

Du får stanna i din kropp. Du har en plats till att besöka innan du är redo att komma ut i verkligheten igen...

Tom försvinner ut - med neurontrådarna? Ev. blir en liten nervtråd kvar som garn, som går från Tom till Julia Ps stickning.

Under hela scenen hörs ett poppande ljud. När alla neurontrådar och Andreas bungy flippats iväg står Julia P med tåspetskor på garderoben, trampar på uppmickad bubbelplast och stickar.

Scen 11 Hjärtat, del 2. Riktig kunskap

Julia P står och stickar ovanpå garderoben. Övriga i cirkusen gör passager: morgonrutiner och eventuellt förberedelser inför dagens träning och kvällens föreställning.

Saga kommer insläpande på sitt stora hjärta, det är nu tyngre än någonsin.

I en glipa i bakfonden projiceras film från tiden då hjärtat fortfarande var inne i kroppen. Lyckliga barndomsbilder på super 8.

Saga ömsom kämpar med ömsom håller om sitt hjärta. En yttre och inre kamp där hon måste försöka hitta ett nytt sätt att använda hjärtat, hon måste omvärdera det. Hjärtat fastnar och välter över henne. Julia P kommer ner och lyfter upp det. Ibland gör hon hjärtat lättare för Saga, ibland tyngre.

Saga slutar kämpa efter ett tag. Hon bjuder in Julia P i sitt hjärta, de sitter där tillsammans, delar hjärterum...

Under scenen gör Bellefield passager, han letar efter Tom. Charlie Claude och Carolina kommer in och leker runt och på kraschmattan. Det slutar med att Carolina klättrar upp i trapetsen. När Charlie Claude ska klättra efter kommer Ivana in.

Scen 12 Tillit

Ivana kommer in och ropar ner Charlie Claude. Under tiden som hon tejpar handlederna och sätter magnesium på händerna pratar hon på bestämd finska eller svenska till Charlie Claude. Saga lyssnar.

IVANA (alt. JULIA P översätter)

"Kärleken är ingen lek. Det enda som verkligen räknas är riktig tillit. Ingen bullshit. Det är som i trapetsen. När du hänger tio meter över marken i en annan människas hand avslöjas du. Litar du på dig själv, att du klarar att hålla greppet? Litar du på den andra att den kommer hålla i dig? Kärlek är tillit och tillit är kärlek, inget annat duger! Så jag undrar... Kan du känna tillit?"

Ivana klättrar upp till Carolina i trapetsen. Bandet spelar "With You".

TILLITSTRAPETS Carolina och Ivana.

Charlie Claude och Saga ser på.

Bellefield passerar, röjer runt.

Carolina och Ivana avslutar och går.

Charlie Claude är fylld av motstridiga känslor i kroppen, försöker hitta tillbaka till sitt normala jag, men allt "det där andra" spricker igenom. Han gör ett dansakro-solo, i vilket vi får följa hans pågående kamp med sig själv. Han använder Sagas hjärta i solot, och visar indirekt Saga nya sätt att använda det. Något slags hopp?

(Ev. kommer Bellefield incyklande i taket. Julia P placerar Saga på en språngbräda, en av Bellefields konstruktioner. Bellefield hoppar ner från cykeln och landar på språngbrädan - och Saga flyger.)

Saga landar rusig av adrenalinkicken! Allt är möjligt!

Garderoben bullrar och skakar på ett otäckt sätt, Saga går fram till den och öppnar dörren.

Scen 13 Stamcellen och DNA

Saga öppnar garderoben och inuti den projiceras en inåkning i kroppen. (Saga lämnar omärkligt scenen.) Bandet spelar "Mr Misery".

Scenen förändras till undervattenkänsla. Tom kommer "simmande" från taket. En stor ballongstamcell växer fram. Som en stor "blubba" av en massa stora ballonger som sitter ihop. Den rör sig sakta och börjar plötsligt fördela sig till två, fyra, åtta, osv. (Celldelning. Ballonger flyger i taket och rör sig på olika nivåer. Ur en sticker det fram två ben, på en projiceras ett öga, på en annan en hjärna, en är två som sitter ihop, en är ett nät med massa små ballonger i, osv. Småsolon: 1) Fefe, 2) Anna, 3) Miku, 4) Sanna och 5) Siri. En ballong, fylld med ballonger börjar lysa och man kan se konturerna av någon där inne. Tom går fram till den, tar på den, den tar tillbaka, osv. Stamcellen talar till honom.

STAMCELLEN VOICE-OVER

Jag är Stamcellen, världens främsta magiker! Från en enda liten cell bildas alla andra celler i kroppen. En enda liten cell, en och samma materia delar sig och fördelar sig i tiotusentals och blir så olika saker som ett öga, en lever, en hjärna, en nagel. Trots år och år och år av forskning vet man fortfarande inte hur det går till.

(Skrattar stolt åt sig själv.)

Världens främsta magiker!

En ballongfigur med ballong på rumpan eller nåt avbryter. Ballongnätsfiguren börjar tömma sina småballonger och utmanar Tom till ballongbollsjonglering. Ur en ballong skjuts pinnballonger som Tom försöker parera.

DNA-mobilen reser sig och DNA-mannen (Anna) gör entré. DNA-text tar över scenen och ballongerna försvinner. En allt mer psykedelisk känsla. Hetsigare musik (ATGC).

DNA-man VOICE-OVER (Ev. med heliumröst)

Idag har vi lärt oss läsa all DNA. Men vi kan fortfarande bara tyda och förstå 1 %. Av den kan vi få fram hårfärg, kön, ögonfärg, och så vidare... Vad står det i de andra 99%? Kanske svaret på hela evolutionens gåta...?

Blandas DNA-mannens och Julia Ps skratt? Spiralerna och DNA-mannen försvinner. Allt slutar i trummor och rytm, med Erik kvar på scen. Tom fortsätter med objektmanipulation tills han försvinner in i garderoben igen. (Annas övergång från DNA-man måste lösas.)

Scen 14 Jongleringsös

Erik är kvar på scenen. Garderoben bullrar och skakar och det har nu även börjat ryka ur den. Bellefield öppnar den. Tom kommer hostande ut, förändrad - fylld av energi och inspiration, och med famnen fylld av jongleringsutrustning som han fått av stamcellen.

En energifylld sekvens av jonglering /kedjereaktioner, tyngdlag, etc. sätter igång. Erik kompar, vilket övergår i ös-trumsolo. (Får Tom Bellefields omöjliga cyklar att funka?) Tom och Bellefield reagerar på varandra, inspirerar varandra mer och mer, gör nya saker (ensamma och tillsammans).

Ev. används även de andra, t.ex. kanske Carolina kastas handlöst och Charlie Claude kastar sig, offerar sig och fångar henne just innan hon far i marken? (Och Ivana ser detta och förstår hon kan lita på Charlie Claude...? Kanske första gången Charlie Claude offerat sig för en annan människa! Tidigare har han kanske konsekvent låtit bli att hjälpa dem som behöver hjälp?)

Avslutas i crescendo och de pustar utmattade ut. Allt ligger i en salig röra över golvet.

Saga in med det stora hjärtat igen - men det är förändrat: hon har fortfarande ett stort hjärta, men det är ljusare, lättare. Hon behöver inte släpa på det längre, utan det följer henne utan att vara synligt fäst vid henne. Saga är fortfarande kvar i kicken efter att ha flugit, hon har påverkats av allt som skett och ser även förändringen i Tom. Hon tar sin väska och börjar tömma den (kanske redan under jongleringsöset och bidrar till kaoset?). En massa bagage som hon inte behöver mer och clownnäsor, fler och fler.

Scen 15 Balans

Saga samlar ihop sina clownnäsor och ser mönster och minnen (bandet spelar introt till "Sold My Luck"). Livets pusselbitar faller på plats. Saga kan nu sätta på sig en clownnäsa utan att skämmas. Hon försonas med sin inre clown och får en ovanlig känsla i bröstet. Kan för första gången på länge ana att hjärtat slår där eller i alla fall har en plats där (hon blir vän med sitt hjärta). Saga kastar allt hon hade i väskan, är redo och öppen för ny kunskap nu - det enda hon behåller är nycklarna hon samlat på sig under timmarna hos cirkusen.

Charlie Claude och Carolina, som har hittat varandra igen, fortsätter eventuellt i bakgrunden under detta, i någon form av parakro (använder ev. luftring). Saga deltar efter ett tag och kan nu göra det utan att göra bort sig - hon vågar visa tillit och kan med kroppen göra saker hon tidigare inte ens kunnat drömma om.

Saga börjar komma till insikt och närma sig helhet. Julia P kommer in, hon balanserar på olika saker och på ensemblen, talar om balans. Bandet fortsätter spela introt till "Sold My Luck".

JULIA P

Att balansera är en evig strävan, en omöjlig strävan efter att nå den perfekta balansen. Det är att vara i ständig rörelse, in och ut ur balanspunkten. Försöker man hålla fast punkten eller stanna i den faller man. Man vet att det är omöjligt att behålla balansen, ändå fortsätter man att sträva efter att nå den, igen och igen och igen... Det handlar om att vara i konstant rörelse, fysiskt, psykiskt och andligt, tills det absolut inte går längre. (Balans är liv...)

Sist balanserar Julia P på huvuden. Hon ser plötsligt Saga, ser hur långt hon utvecklats - och faller..

Scen 16 EKG

EKG, Sjukbädd, Blodflöde? Bandet spelar "Sold My Luck".

Cirkusartisterna tror först att Julia P bara fallit ihop och "låtsasdött" som hon brukar göra i deras cirkusföreställning (och egentligen varje gång hon har fokus - för den dramatiska effekten), men de inser snart att det är allvar den här gången.

Det blir en väldig kamp för Julia Ps liv, alla engagerar sig. De sätter upp henne på väggen. Bellefield och Tom kopplar elektriska trådar mellan hennes kropp och språngbrädan - när de hoppar på den genereras elektricitet som ska få liv i Julia P igen. Först verkar det fungera. Hoppen sker i takt med EKG:t. Men sen blir det mer och mer otakt.

Saga har under detta hoppat högre och högre. När hon nått maximal höjd, stannar plötsligt allt av. Hennes hjärta svävar upp i luften. I samma ögonblick blir EKG:t en rak linje. Saga hör Julia Ps röst.

JULIA P (voice-over)

Saga? Saga... Saga!

Scen 17 Hjärtat, del 3: Den stora uppgörelsen

Scenen täcks av ett stort vitt segel. Saga rör sig i det. Kören från "Sold My Luck" fortsätter. I bakgrunden ser man hur övriga tar ner Julia P från väggen, de samlas runt henne i stilla sorg. EKG:ts raka linje syns fortfarande. Saga betraktar den.

SAGA

Balans är inte linjen i mitten, utan den ständiga rörelsen över den... Försöker man hålla fast balanspunkten eller stanna i den faller man. Balans handlar om att vara i konstant rörelse, fysiskt, psykiskt och andligt. Det handlar om att misslyckas och lyckas om vartannat. En jämn linje är död. Balans är liv..

Så plötsligt kommer hennes hjärta (det uppblåsbara molnet) in i rummet, bakifrån - det gör att övriga i ensemblen inte syns längre. Inuti hjärtat finns Julia P.

JULIA P (voice-over, kan röra sig mellan olika högtalare)
Saga... Jag visste genast när jag såg dig att jag skulle dö idag - och att du i samma sekund skulle börja leva igen. Det är dags för mig, jag har redan levt alldeles för länge. (Som en levande död.) Det hör till livets cirkel att dö. Men inte förrän det är dags. Och innan dess måste man leva. Som du gör nu, Saga. Känn efter - du har allt i dig. Du kan få in hjärtat i kroppen igen, där det ska vara. Så njut, hata, bråka, älska... Lev.

Saga inser plötsligt att hon nu har en helt annan upplevelse i kroppen än i scen 4 - hon har kontakt med den och är närvarande, trygg - hon kan faktiskt njuta av sitt inre.

Hjärtat på scenen krymper bort och seglet försvinner. Saga tar farväl av Julia P som backar i hjärtat och försvinner ur åsyn.

Ett litet hjärta flyger ner från taket i en fallskärm. Saga tar det och stoppar in det där det ska vara.

Scen 18 Final: Cirkeln

Eventuellt flyttas numren från denna scen till scen 2! I så fall måste en ny slutbild hittas nu efter att Saga fått sitt hjärta på plats.

Bandet spelar "My Angel".

Saga är ute i verkligheten igen. Övriga är kvar i bakgrunden, stilla i sorgen. (En stund av tankar och minnen, en ritual?)

Saga är också ledsen, men lugn. Med en blick uppåt känner hon sitt hjärta slå i kroppen - och känner kontakt med Julia P som lever kvar i det.

*JULIA P (voice over, som ett eko) och SAGA i kör:
Cirkus betyder utristad linje, betyder cirkel, betyder kretslopp. Cirkus betyder utristad linje, betyder cirkel, betyder kretslopp...*

Saga upprepar orden samtidigt som hon markerar en cirkel på golvet. Övriga kommer framåt med utrustning i form av cirklar: cyklar, golvring, luftring, osv.

Julia P går på lina ovanför de övriga. Hon har skägg och sprider sin magi över alla på scenen. De kommer samman i cirkelnummer som växer till ett stort finalnummer med alla i. Inte en scen som måste sprudla av glädje, men som ändå ger känslan av att livet går vidare.

Ingen av de två f.d. grå är längre rädda eller låsta bakom fasader. (Syns i kroppsspråk, relationer, vad de gör, osv. De har kanske t.o.m. blivit mer färgglada!) För stor trygghet förlamar - nu vågar de sådant de inte tidigare vågade (fysiskt, andligt och psykiskt).

Slut - För att något ska födas måste något dö.

(Sparad text:

När jag var med min tränare kunde jag allting - utan honom kunde jag knappt gå på marken. Jag hade varit beroende av hans ögon för att kunna gå på lina. Ensam var jag nu tvungen att göra resan en gång till, lära mig allt en gång till, hitta min egen röst. Istället för att få allt från honom, måste jag få in lindansen i mitt eget hjärta. Göra det till min egen kunskap, för min egen skull, inte hans eller någon annans. Annars hade jag aldrig kunnat fortsätta, utan bara stelnat och krympt, och blivit en levande död.)